

309. Jubileumdictie Onze Taal (auteur: Jaco de Kraker)

Op campagne

Binnen onze vroegeentwintigste-eeuwse West-Europese democratieën kan het er in de verkiezingsstrijd venijnig aan toegaan wanneer de volksvertegenwoordigers in spe in groten getale eropuit gaan; want de al eeuwen geleden gepacificeerde Benelux-landen zijn dan wel vrij van guerrillaoorlogen en coups van putschisten, tijdens de campagne is het allesbehalve pais en vree.

Er wordt wat afgebakkeleid in deze electorale potpourri; scheldkanonnades vol pejoratieve kwalificaties als bijdehante goochemerds, plebejische lapzwansen en maffioos geteisem worden rücksichtslos de ether in geslingerd, en zodra je je als aspirant-parlementariër bij al die a tempo geuite quotejes maar enigszins vergaloppeert, wordt je door je ad remmere mededebattanten met veel bravoure en tamtam de zwartepiet toegespeeld.

Dat de schwadronnerende partijideologen elkaar als papegaaien uitentreuren nabauwen, en zich in de geëxalteerde nek-aan-nekrace om de pluchen parlamentszetels niet meer strikt van a tot z aan de etiquette houden, alla; maar dat ze als pur sang pitbullterriërs elkaar persoonlijk attaqueren en bruuskeren, is een van de aller-allergênantste manoeuvres.

Als argeloze tv-kijker word je gallisch, zo niet krankjorum van deze choquerende spaghettiwesterntaferelen, en bijgevolg karikaturiseren cabaretiers, comédiennes en essayisten er in hun cartooneske columnpjes naar hartenlust op los.

Met shakespeareaanse souplesse appelleren deze bellettristen aan de van zwart-witbeelden overbekende stereotiepe brave hendriken van weleer, die in chic antracietgrijs jacquet of ten minste jasje-dasje, elkaar vol egards vousvoeerden, met daartegenover de jij-jouende, in een shabby colbertje met T-shirt of hawaiïhemd gestoken sjappietouwers van nu.

Maar ja, het is dan ook geen sinecure: de doorsneelijsttrekker crost continu naar bazaars, variétés en barbecues of multicultidinetjes; er wordt gebingood, gerummikupt, geyahtzeed en extatisch gekaraookt in achenebbisje achterafcafeetjes, alsook volijverig geaerobict en gejeu-de-bould op chiquere locaties.

Aerobiccen, Rummikub, jeu de boules: de politicus moet wat overhebben voor zijn metier; maar hoe op-en-top georkestreerd de campagnes ook mogen zijn, het zijn velerlei diffuse factoren waar het van afhangt of men tegen een eclatante zege dan wel een faliekant echec aanloopt in de bijkans machiavellistische mêlée van de verkiezingscarrousel.